

ASCENSION. DOMINI 185

Io mō suscipit, nec uerba dare pro iniustitia cōsentit. Quid ergo agimus fratres charissimi? Sed ecce occurrit animo qd agamus. Mala quæ fecimus, & desera-
mus & accusemus. Scriptū est, iustus in principio ac-
culator est sui. Quilibet etem peccator cōuersus in fle-
ribus, iam iustus esse inchoat, cū cœperit accusare qd
fecit. Cur em̄ iam iustus nō sit, qui contra suā iniustiti-
am iā per lacrymas sæuit? Iustus igitur aduocat⁹ n̄r,
iustos nos defendet in iudicio, q̄a nosmetipsos & co-
gnoscamus & accusamus iniustos. Nō ergo in fleib⁹,
nō in actib⁹ nostris, sed in aduocati nostri alleuatiōe
cōfidamus, q̄ uiuit & regnat in secula seculorū, Amē.

**DOMINICA POST
Ascensionem dñi Iohannis XV.**

**In illo tempore dixit Iesus discipulis suis: Cum uenerit paraclētis, quem ego mit-
tam uobis a patre sp̄m ueritatis. Et reliqua.**

IN multis locis euange-
lij legimus, quod ea q̄
minus apostoli de per-
fectione habebant, per spi-
ritus sancti aduentum do-
minus se darum promi-
serit: manifestius tamen in
exordio lectiōis huius, nō
solum eūdem spiritum re-
promittit, sed etiam quod
ipsius dono ad prædican-
dum euangeliū idonei red-

dendi essent: declarat, cum dicit: **Cum venerit para-**
clctus, quem ego mittam uobis à patre spiritum
 ueritatis, qui à patre procedit, ille testimonium perhi-
 bebic de me.] Manifestum est autem, nec laboriosa
 expositione indiget, quare eundem spiritum paracle-
 tum nominet, παρακλητος enim græce, latine consolator
 siue aduocatus dicit. Bene autē consolator, quia
 non solum apostolorum corda mœrentia de dñi absen-
 tia, uel ad sufferendas tribulationes & passiones con-
 solatus est, sed etiã quotidie pro peccati perpetratio-
 ne lugentibus, dum spem uenie re promittit, magnã
 consolationem impendit. **A** quo se consolari preca-
 batur **Propheta,** cum dicebat: **Consolationes tuæ do-**
mine lætificauerunt animam meam. Pro quo in **Grego-**
co legit: **αὶ παρακλησίαι σου, ἐψφρασαν τὴν ψυχὴν μου.** Et itē
Memor fui iudiciorum tuorum domine à seculo, &
 consolatus sum. Bene autē aduocatus dicit, quia cum
 sit æqualis patri & filio, pro delictis nostris patrem q̄
 tidie interpellare nō cessat, q̄ aut ait **Apostol⁹:** **Quid**
oremus, sicut oportet, nescimus &c. **Bñ** autē ipsum spi-
 ritum à se mitti, & à patre procedere perhibet: non q̄
 aliter procedat à patre, & aliter à filio, uel aliter mit-
 tatur à filio, & aliter à patre: sed quia ipsa missio pro-
 cessio est, & ipsa processio missio. **Neg** em̄ diuersitas ē
 procedentis uel mittētis, q̄bus una est essentia, parq̄
 deitas. **Non** em̄ minor est ille qui procedit, illo, à quo
 procedit: neq̄ minor est ille qui mittitur, illo, à q̄ mit-
 titur: quia quod est pater, hoc est filius, hoc est & sp̄s
 sanctus. **Quia** em̄ amborum spiritus est coæternus &
 consubstantialis, sicut procedit à patre, ita & à filio: &
 sicut mittitur à filio, mittit & à patre. **Quod** uero pa-
 tris sit idem spiritus, dñs in euangelio manifestat, di-

Psalm. 93.

Roma. 8.

ASCENSIO. DOMINI 187

cens discipulis suis: **Non enim uos estis qui loquimini, sed spiritus patris uestri, qui loquitur in uobis.** Quod aut filij sit, Paulus apostolus ostendit cum ait: Si quis spiritus Christi non habet, hic non est eius. **Venit etiam a seipso idem spiritus, quia uerus est deus, sicut dominus ait: Spiritus ubi uult spirat.** Et Paulus enumeratis eiusdem spiritus sancti uirtutibus, adiunxit: **Hæc omnia operatur unus atque idem spiritus, diuidens singulis prout uult.** Spiritus namque ueritatis dicitur, qui a patre ueritatis procedit. Nam pater ipse est ueritas, filius similiter & spiritus sanctus similiter. Et quod filius de seipso ait, **Ego sum uia, ueritas & uita, hoc de patre & spiritu sancto intelligendum est: quia qualis est pater, talis est filius, etalis est & spiritus sanctus.** Quod autem ait, [Ille testimonium perhibebit de me,] manifestum est, quia spiritus sanctus filio testimonium perhibuit quod deus esset, quando die sancto Petrus eos ab eo missus, sicut fuerat promissus, scientiam omnium linguarum apostolis tribuit. Nec solum tunc, uerum etiam antequam pateretur testimonium ei perhibuit, quando in Iordane a Iohanne baptizatus in specie columbæ super eum apparuit, & audita est uox dicentis: **Hic est filius meus dilectus, in quo mihi complacui.** Vnde & Iohannes ait: **Et ego uidi, & testimonium perhibui quia hic est filius dei.** Sive certe spiritus sanctus filio testimonium perhibuit, quando apostolos ad testimonium perhibendum fortes reddidit. Vnde & subdit: **Et vos testimonium perhibebitis, quia ab initio mecum estis.** Non dicit ab initio seculi, neque ab initio natiuitatis, sed ab initio sue prædicationis. Nam in initio sue prædicationis dominus discipulos elegit, sicut idem Iohannes alibi ait: **Hoc fecit initium signorum suorum Iesus in Chana Galilee.**

Roma. 8

1. Corin. 12

Matth. 1

Iohan. 1

laxa, & crediderunt in eum discipuli eius. Tanto enim uerius eius testimonium post ipsius gloriosissimam ascensionem perhibere potuerunt, quanto manifestius illius opera & uirtutes ab initio suae praedicationis conspexerunt. Vnde & dixerunt: Nos testes sumus horum omnium, quae fecit in regione Iudaeorum & Ierusalem, quem occiderunt suspendentes in ligno. Huc deus suscitauit tertia die, & dedit manifestum fieri, non omni populo, sed testibus praedictis a deo, nobis qui manducauimus & bibimus cum illo, postquam resurrexit a mortuis. Et praecipit nobis praedicare populo, & testificari quia ipse est, qui constitutus est a deo iudex uiuorum & mortuorum. Huic omnes prophetae testimonium perhibent, remissionem peccatorum accipere per nomen eius omnes, qui credunt in eum. Sed quia per eandem praedicationem persecutio nascitura erat, recte subiungitur: **Hæc locutus sum vobis, ut non scandalizemini.** Si enim (ut ait Apostolus) omnes qui uolunt in Christo pie uiuere, persecutionem patiuntur, tanto duriores persecutiones apostoli pro ueritate sustinuerunt, quanto priores in domini praedicatione apparuerunt. Consolatur autem pius magister mentes discipulorum, ut eo minus rabie persecutorum timerent, quo hæc sibi a pio magistro praedicta recolerent. Vnde cum eis alibi persecutiones uenturas, in praedicatione praediceret, semetipsum in exemplo tolerantiae proposuit, dicens: Si me persecuti sunt, & uos persequetur: si sermonem meum seruauerunt, & uestrum seruabunt. Et item: Nolite timere eos qui occidunt corpus, animam autem non possunt occidere. Sed potius eum timete, qui potest & animam & corpus perdere in gehennam. Et alibi: Si de

Actus. 7

2. Ti. 3

Johan. 15.
Matth. 10

Johan. 15

mundo essetis, mūdus quod suū etat diligeret. Quia uero non estis de mundo, sed ego elegi uos de mundo, ideo odit uos mundus. Scandalizari autem, est alī quem in persecutione à fide deficere, uel à prædicatione cessare. **Ut autem fortiores eos redderet, non solū persecutiones eis prædixit, sed etiam eiusdem generis persecutionis ostendit, cum adiūxit: Absq; synagogis facient uos.** ¶ uirg. 7. 17. 18. **Ubi enim græce, latine cōuentus siue congregatio dicitur. Neq; enim parua tunc tēporis uituperatio erat à synagoga eijci, sed sicut nūc turpe est pro suis sceleribus aliquē extra ecclesiam repelli, sic erat tunc uituperabile extraneum quenquā à synagoga fieri. Quod autem à synagoga frequēter eiecti sunt, liber Actuum apostolorum pleniter declarat, in quo legitur: Quia statuentes eos in cōcilio, denunciauerunt eis, ne cuiquam homini loquerentur, neq; docerent in noīe Iesu, qm̄ illi ibant gaudentes à conspectu concilij, qm̄ digni habiti sunt pro nomine Iesu contumeliam pati. Sed quia plures Iudæorum zelo carnalis legis defendēdæ psecutiones apostolis commouerūt, recte subditur: **Sed uenit hora ut omnis qui interficit uos, arbitretur obsequium se præstare deo.** Hora in hoc loco tempus persecutionis intelligi potest, quo apostoli à pefsimis erant persecutiones passuri. Magnum quippe obsequium se præstare deo arbitrabantur, cum prædicatores euangelij quasi destructores legis psequerentur. **De quibus ait Apostolus: Confiteor, zelū dei habent, sed non secundum scientiam. Frustra autem defendunt legem per seruum datam, qui amittūt gratiam per filium factam. Quia sicut scriptum est: Lex per Moysen data est, gratia & ueritas p̄ Iesum Chri-****

Roma. 14

Lex Joha. 1

rum facta est. Vnde & subinfertur: Et hæc faciet vobis, quia nõ nouerunt patrem neq; me. In hoc se Iudæi patrem non cognoscere ostēdunt, cum prædicatores filij tanto odio persequuntur, sic idē fili us alibi discipulis dicit: Qui uos recipit, me recipit. Et quos spernit, me spernit. Sed hæc locutus sum vobis, vt cum venerit hora, eorum reminiscamini, quia ego dixi vobis. Prædicit pius magister persecutiones discipulis uēturas, ut tãto facilius eas uenientes tolerarent, quanto ab illo prædictas recolerent. Minus enim iacula feriunt quę præuideri possunt, repentinũ uero & subitaneus casus, etiam fortissimos milites in bello conturbare solent. Et ideo non solum hic quod futurum erat prædicere uoluit, sed etiam plurimis in locis, ut tanto leuius tribulationes & angustias sufferrent, quanto per præscientiæ clypeum muniti essent. Cum enim mitteret eos ad prædicandum, dicens: Ecce ego mitto uos sicut oues in medio luporum, quid pro eadem prædicatione passuri essent, continuo manifestare curauit, subiiciens: Cauete ab hominibus, tradent enim uos in concilijs, & in synagogis suis flagellabunt uos, & ante reges & præfides ducemini propter me, in testimoniũ illis & gentibus. Et item: Beati eritis cum uos oderint homines, & cũ separauerint uos & exprobrauerint & eiecerint nomen uestrum tanquam malum, propter filium hominis. Gaudete in illa die & exultate, ecce enim merces uestra copiosa est in cælis.

Luc. 6

IN VIGILIIS PEN-
recostes, Iohan, XIII,